

[Erik A. Jensen.]

behandling. Vi har i mit parti, socialistisk folkeparti, taget vor stilling, og vi synes, at denne stilling er klar.

Vi har ikke følt os overbevist om, at det virkelig er nødvendigt nu at fremkomme med et forslag om portoforhøjelser. Vi kan ikke fæste lid til, at den sum, som den højtærede minister anfører i sine bemærkninger til forslaget om ændringer i postloven, nemlig 42,5 mill. kr., er rigtig, idet jeg tidligere under både første og anden behandling har henvist til, at dagspressen var i stand til at anføre tal på 51 og 52 mill. kr. Og nu sidst kommer dagbladet Politiken for søndag den 17. marts med en lille opsats om post- og telegrafvæsenets økonomi — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat. Det er som sagt Politiken for søndag den 17. marts d. å., der under overskriften „Bedre økonomi for P. & T.“ skriver:

„Netop som folketinget er ved at gennemføre portoforhøjelser for at rette postvæsenets økonomi op, viser det sig, at post- og telegrafvæsenets økonomi som helhed er inde i en bedring. Februarunderskuddet var knap en halv mill. kr. mod et underskud på 2,5 mill. kr. i februar 1962.

For den forløbne del af finansåret — altså fra april i fjor til og med februar — har P. & T. et overskud på 53,4 mill. kr. mod et overskud på 36,2 mill. kr. samme periode året før.“

Denne sidste meddelelse i Politiken har endnu mere rokket min overbevisning om, at tallet 42,5 mill. kr. er rigtigt, og jeg vil i den anledning gerne have lov til at spørge den højtærede minister: ministerens sum på 42,5 mill. kr., er den rigtig? Eller er dagbladenes sum på henholdsvis 51 og 52 eller nu 53,4 mill. kr. det rigtige? Jeg vil understrege, at i den lille opsats i Politiken, jeg nys har citeret, er marts måned ikke taget med. Det vil altså sige, at det samlede resultat for indeværende finansår måske kan blive lige så godt eller bedre end resultatet for det foregående finansår.

Må jeg til allersidst nævne, hvad jeg ved første og anden behandling gjorde opmærksom på, nemlig at den højtærede statsministers manende appel om mådehold og navnlig regeringens forslag i helhedsløs-

ningen om pris- og avancementstop harmonerer lidet med, at regeringen selv går i spidsen ved at dreje omkostningsniveauet en tak. Det er for så vidt hele baggrunden for, at socialistisk folkeparti ønsker at stemme imod lovforslaget nu ved tredje behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg kan kun beklage, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen ikke kunne være til stede ved sagens anden behandling. Det er jo somme tider, det giver lidt vanskeligheder, fordi man, selv om man kan læse det, der er sagt, i Folketingstidende, ikke altid får det samme indtryk, som hvis man selv er til stede. Det er der ikke noget at gøre ved. Det ærede medlem var, forstod jeg, meget alvorligt forhindret i at være til stede.

Men når det ærede medlem nu så stærkt drager til felts imod, at man ikke denne gang har kunnet få forhandling i udvalget vedrørende disse forhøjelser på ugeblade og aviser, så ved det ærede medlem godt, hvad dette skyldes. Det har intet med Grønlandsministeren eller noget i den retning at gøre. Det skyldes simpelt hen, at vi, sidste gang vi havde forhandlinger om hele dette spørgsmål, indgik et forlig, hvorefter man fik reduceret de forhøjelser, jeg havde stillet forslag om, men hvor jeg i alle tilfælde fik den faste og sikre overbevisning, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen og hans parti var enige med mig i, at i fremtiden burde vi, når der var tale om forhøjelser og udgiftsstigninger, forhøje bladenes og ugebladenes område med den procentvise stigning i udgifterne, der havde været. Nu siger det ærede medlem, at det er en mærkelig betragtning, men det er i hvert tilfælde den opfattelse, jeg sammen med andre har haft sidste gang, vi behandlede dette spørgsmål, og derfor må det ærede medlem forstå, at dette ikke gør nogen forskel med hensyn til forhandlingsvilje eller ikke forhandlingsvilje i fremtiden. Men der kommer jo et tidspunkt, hvor man i principielle spørgsmål må stå fast, og det var det, det drejede sig om her. Derfor har det ærede medlem heller ikke ret i, at der ikke kunne være tale om at ændre i forslaget. Jeg ville aldrig have sat mig imod, hvis der i udvalget havde været drøftelse af, om visse takster skulle placeres noget om. Det var kun vedrørende bladene, jeg mente, vi havde en